

**Uchwała Nr XV / 176 /2019
RADY POWIATU SANOCKIEGO
z dnia 28 listopada 2019 r.**

**w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Samodzielnego Publicznego Zespołu
Opieki Zdrowotnej w Sanoku**

Na podstawie art. 16 a ust. 1 ustawy z dnia 05.06.1998r. o samorządzie powiatowym (t.j.Dz.U. z 2019r poz. 511 z późn.zm.) w związku z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn.zm.)

**Rada Powiatu Sanockiego
uchwała co następuje:**

§1

Wniesioną w dniu 13 września 2019r. skargę Terenowej Organizacji Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pracowników Diagnostyki Medycznej i Fizjoterapii w SP ZOZ w Sanoku na Dyrektora Samodzielnego Publicznego Zespołu Opieki Zdrowotnej w Sanoku pana Henryka Przybycienia z powodu nierównego traktowania personelu w kwestii płacowej uznaje się za niezasadną.

§2

Uzasadnienie dla sposobu rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§3

O sposobie rozpatrzenia skargi Przewodniczący Rady zawiadomi skarżącego.

§4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY
Robert Praszczoł

Uzasadnienie

W dniu 13 IX 2019 r. do Starostwa Powiatowego w Sanoku wpłynęła skarga Terenowej Organizacji Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pracowników Diagnostyki Medycznej i Fizjoterapii przy SP ZOZ Sanok na pana Henryka Przybycienia, dyrektora SP ZOZ w Sanoku, w sprawie nierównego traktowania personelu w kwestii płacowej. Skargę wniosła przewodnicząca Terenowej Organizacji OZZPDMiF w Sanoku ██████████

W przedmiotowej skardze oraz podczas wysłuchania na sesji Rady Powiatu Sanockiego w dniu 25 IX 2019 r. ██████████ podnosiła, że zarobki pracowników Zakładu Analityki Medycznej i Zakładu Mikrobiologii w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Sanoku oscylują wokół płacy minimalnej i wynoszą ok. 2500 zł brutto w przypadku osób z wieloletnim stażem pracy. Występuje tu dysproporcja z zarobkami innych grup zawodowych w SP ZOZ w Sanoku o podobnym poziomie wykształcenia. W chwili obecnej różnica w płacy zasadniczej między pracownikami diagnostyki medycznej a pielęgniarkami wynosi około 1500 zł. W marcu 2019 r. NFZ podwyższył wycenę świadczeń w SP ZOZ w Sanoku o kwotę 1 216 960 zł i z tej puli – według stanowiska ministra zdrowia – dyrektorzy szpitali powinni wyrównać różnice płacowe w swoich placówkach. Ponadto na uposażenie pracowników diagnostyki medycznej SP ZOZ w Sanoku nie ma żadnego korzystnego finansowo wpływu fakt, że wypracowują miesięcznie kwotę ponad 100 tys. zł (za 2019 r. ponad 1 mln 200 tys. zł) w ramach świadczenia usług na zewnątrz, badań ambulatoryjnych z kontraktów lekarskich, a także w związku z posiadaniem certyfikatu jakości oraz pozostawianiem laboratorium w strukturach sanockiego szpitala. Mimo szeregu spotkań i rozmów przeprowadzonych przez pracowników Zakładu Analityki Medycznej i Zakładu Mikrobiologii z dyrektorem SP ZOZ w Sanoku, ich sytuacja płacowa, jak podnoszą w skardze, nie uległa poprawie.

Podczas wspomnianej sesji Rady Powiatu Sanockiego w dniu 25 IX 2019 r. do zarzutów podnoszonych przez skarżące odniósł się też dyrektor SP ZOZ w Sanoku Henryk Przybycień. Wskazywał na trudną sytuację finansową szpitala, która powoduje, że nie jest on w stanie wygenerować środków na podwyżki wynagrodzeń i zarazem na inwestycje, na leczenie pacjentów i inną bieżącą działalność. Dyrektor Przybycień przyznał, że poziom wynagrodzenia dla niektórych grup zawodowych, np. diagnostów laboratoryjnych, fizjoterapeutów, techników rtg nie jest satysfakcjonujący w porównaniu z pozostałymi grupami zawodowymi, których wzrost płac jest zagwarantowany w kontraktach z NFZ. W rezultacie struktura wynagrodzeń w służbie zdrowia, cytując dyrektora Przybycienia – „zupełnie się rozjechała”.

Przedmiotowa skarga była również rozpatrywana przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Sanockiego w dniu 15 X 2019 r. Członkowie Komisji na wniosek radnego Sebastiana Niżnika zgodzili się, aby nie wysłuchiwać ponownie strony skarżącej ani też dyrektora Henryka Przybycienia, ponieważ radnym z racji wysłuchania na sesji znane są stanowiska obu stron. W posiedzeniu tym uczestniczyli przedstawiciele Terenowej Organizacji OZZPDMiF przy SP ZOZ Sanok wraz z przewodniczącą ██████████ natomiast radca prawny SP ZOZ w Sanoku, przybyły w imieniu dyrektora Henryka Przybycienia na wyznaczoną godzinę, nie wziął udziału w posiedzeniu, ponieważ Komisja wcześniej zakończyła swoją pracę. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji w wyniku głosowania uznała skargę za zasadną.

Dyrektor SP ZOZ w Sanoku skierował jednak w dniu 16 X 2019 r. do przewodniczącego Rady Powiatu Sanockiego pismo z wnioskiem m.in. o wyznaczenie nowego terminu posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji. Podnosił, że podczas posiedzenia w dniu 15 X 2019 r. nie miał możliwości zajęcia stanowiska w zakresie zarzutów wysuniętych w skardze.

W związku z powyższym dniu 18 XI 2019 r. odbyło się kolejne posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, na które w imieniu dyrektora Henryka Przybycienia stawili się: radca prawny oraz kierownik Działu Personalno-Organizacyjnego SP ZOZ w Sanoku. Na podstawie złożonych przez nich wyjaśnień należy stwierdzić że obecnie najniższe wynagrodzenie brutto pracowników Zakładu Analityki Medycznej i Zakładu Mikrobiologii SP ZOZ w Sanoku wynosi ok. 2700 zł, bez uwzględnienia dodatków m.in. za usługę lat (dodatek stażowy obecnie pobierają już wszyscy pracownicy diagnostyki medycznej). Jednakże wniesiona przez nich skarga na nierówne traktowanie w kwestii płacowej nie wyczerpuje znamion przepisów art. 18^{3a}-18^{3e} ustawy z dnia 26 VI 1974 r. – Kodeks pracy (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1040 z późn. zm.), w których taksatywnie wymienione są przypadki dyskryminacji.

Jakkolwiek istnieją rozbieżności płacowe w odniesieniu do diagnostów medycznych i innych grup zawodowych, to różnica występuje również w zakresie ich odpowiedzialności i pełnionych obowiązków. Zasadność zarzutu nierównego traktowania pod względem płac można byłoby uznać w sytuacji, gdyby te różnice występowałyby w obrębie jednej grupy zawodowej. To samo wynagrodzenie powinny otrzymywać osoby, które są zatrudnione na takim samym stanowisku, mają taki sam zakres obowiązków i wykonują pracę o tej samej wartości, czyli de facto posiadają takie samo wykształcenie. Jeśli tacy pracownicy otrzymują różne wynagrodzenie, wówczas można mówić o dyskryminacji. W omawianym przypadku jest mowa o dwóch różnych grupach personelu.

Ponadto, zgodnie z orzecnictwem sądowym, nie może być mowy o nierównym traktowaniu pod względem płacowym w sytuacji, gdy środki na wynagrodzenia pochodzą z różnych źródeł. SP ZOZ w Sanoku otrzymuje pieniądze celowane z przeznaczeniem na określone grupy zawodowe, niezależnie od ilości wykonywanych świadczeń zdrowotnych, jedynie na podstawie wykazu zatrudnionego personelu. Natomiast na pozostałe grupy zawodowe tych środków nie ma.

Dyrektor szpitala przyznał pielęgniarkom podwyżkę w wysokości dwa razy po 300 zł/etat niezależnie od środków celowanych przekazanych przez Ministerstwo Zdrowia na wynagrodzenia tej grupy zawodowej. Nie oznacza to jednak dyskryminacji pozostałych grup zawodowych, ponieważ SP ZOZ pozostawał w sporze zbiorowym tylko i wyłącznie z pielęgniarkami. Trzeba zauważyć, że na podstawie porozumienia z dnia 1 XI 2018 r. ze związkami zawodowymi działającymi przy SP ZOZ w Sanoku szpital podniósł także wynagrodzenie zasadnicze grup zawodowych, które nie zostały wcześniej objęte gwarantowanymi podwyżkami, a zatem z wyłączeniem pielęgniarek i położnych oraz lekarzy. Te podwyżki zostały rozłożone na trzy transze: dotychczas wypłacone (od 1 XI 2018 r. i od 1 VI 2019 r.) wyniosły w sumie 400 zł/etat (dwa razy po 200 zł) dla personelu medycznego i niemedycznego z wykształceniem wyższym zgodnym z zajmowanym stanowiskiem oraz po 300 zł/etat (dwa razy po 150 zł) dla pozostałego personelu medycznego i niemedycznego. Trzecia transza w wysokości 100 zł/etat dla personelu medycznego i niemedycznego będzie wypłacana od 1 XI 2020 r., jeśli pozwoli na to kondycja finansowa szpitala. Z tej puli od 1 VII 2019 r. SP ZOZ pokrywa również podwyżki wynikające z ustawy o minimalnym wynagrodzeniu. Roczny koszt podwyżek zgodnych z zawartymi porozumieniami wynosi:

w 2018 r. – 1 259 407,14 zł; w 2019 r. – 1 259 407,14 zł; w 2020 r. (w przypadku dobrej kondycji szpitala) – 1 079 491,84 zł.

Miesięcznie koszty przyznanych podwyżek, zgodnych z zawartymi porozumieniami, wynoszą niemal 105 tys. zł i są wypłacane przez SP ZOZ w Sanoku dzięki wzrostowi wyceny świadczeń przez NFZ. Jednakże w SP ZOZ w Sanoku ten wzrost wyceny świadczeń spowodował wzrost ryczaftu o ok. 100 tys. zł miesięcznie, a zatem koszty te przewyższają wysokość dodatkowych środków.

W związku z uzyskaniem nowych informacji, które wpłynęły na ocenę całości sprawy, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji podczas posiedzenia w dniu 18 XI 2019 r. dokonała reasumpcji głosowania nad zasadnością skargi, w wyniku którego uznała skargę Terenowej Organizacji Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pracowników Diagnostyki Medycznej i Fizjoterapii przy SP ZOZ Sanok na pana Henryka Przybycienia, dyrektora SP ZOZ w Sanoku, w sprawie nierównego traktowania personelu w kwestii płacowej, za niezasadną.

Niewątpliwie ze zrozumieniem należy przyjąć poczucie niesprawiedliwości skarżących odnośnie wysokości ich zarobków. Jednakże należy uznać, że w sensie prawnym nie można tu mówić o nierównym traktowaniu pracowników przez dyrektora SP ZOZ. Rozbieżności płacowe, i to znaczne, pomiędzy poszczególnymi grupami zawodowymi w publicznej służbie zdrowia wynikają w dużym stopniu z faktu przyznania wyłącznie niektórym z nich (pielęgniarkom, lekarzom) z budżetu państwa osobnej, znacznej puli pieniędzy. Dyrektor szpitala nie posiada porównywalnych funduszy do rozdysponowania wśród pozostałych grup zawodowych służby zdrowia, które tym samym mogą uznawać się za pokrzywdzone.

PRZEWODNICZĄCY RADY
Robert Pieszczoł